

Bayer Zsolt: Mit tegyünk?

2013 február 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A szerbek most élik a maguk Trianonját. Most vették el t?lük az országukat, most kényszerült népük saját egykor volt határain belülre – mégis idegenbe.

A szerbek most élik meg mindazt, amit mi megéltünk lassan egy évszázada. S annak az egy évszázaddal ezel?tti

igazságtalan, barbár gyalázatnak a szerbek is haszonles?i és haszonélvez?i voltak. S azt is megtapasztalhatták a szerbek akkor, lassan egy évszázaddal ezel?tt, hogy a magyarok képesek olyasféle hazaárulásokra, amelyekre talán senki más nem képes. Megtapasztalhatták a szerbek, hogy a maradék Magyarországról magukat magyarként jegyz? alakok rohangálnak át hozzájuk, és könyörögnek nekik, hogy vonuljanak be újra Szegedre, s hogy támadják meg a maradék Magyarországot, mert ott el kell távolítani a regnáló kormányt és ki kell irtani a „fehérterrort”. Ezek a gazemberek utóbb mint „polgári radikálisok” és mint „kommunista forradalmárok” futottak be nagy karriert a hazai történelemoktatásban. Jászi Oszkárékról, Kun Béláékról van szó, és persze Linder Béláról, akit aztán Belgrádban temettek katonai tiszteletadás mellett.

Valahogy megszokták a szerbek, hogy mi ilyenek vagyunk, s hogy mivelünk nagyjából bármit meg lehet csinálni. Aztán lefölözték még a második világháború alatt elkövetett magyar kilengések PR-hasznát, és boldog önfeledtséggel vették tudomásul, hogy Tito partizánjainak magyar népirtásáról egyszer?en szó sem esik sehol. Sem idehaza, sem odaát, sem pedig a „m?velt” Nyugaton, pedig a „m?velt” Nyugat roppant érzékeny ám, ha népirtásokról és emberi jogok sérelmér?l van szó. Egy esetet kivéve: ha magyarokat irtanak, és ha magyarok emberi jogait korlátozzák vagy éppen semmibe veszik.

A szerbek most, hogy saját Trianonjuk miatt ég?, eleven seb a lelkük és a nemzettudatuk (lássuk be: ez érthet? és méltányolható, különösen a mi részünkr?l), minden dühüket, frusztrációjukat, eleve meglév? és nemzetkarakterükhöz igenis hozzá tartozó kíméletlen vadságukat a vajdasági magyarokon akarják leverni.

Nem holmi átvitt értelemben értend? ez a kijelentés, hanem szó szerint.

Lassan hetente érkeznek a megdöbbent?, felkavaró és vérlázító hírek arról, hogy odaát magyar fiatalokat vernek meg és bántalmaznak brutálisan, csak azért, mert magyarok. Legutóbb is így hangzott a felszólítás: „Beszéljetek szerbül, ez itt Szerbia!”

Nos, ez így, ahogy van, t?rhetetlen.

S ezen agresszív rasszistaként viselked? szerb fiatalok magatartásán és cselekedetein túl a szerb hatóságok hozzáállása a t?rhetetlenebb. A szerb hatóságok egyszer?en asszisztálnak mindehhez, illetve ha magyar fiatalok keverednek etnikai színezet? verekedésbe, akkor súlyos börtönbüntetést kapnak. Azt pedig elképzelhetjük, mit m?velnek ezekkel a fiúkkal egy szerb börtönben…

Mit tehet az anyaország ebben a helyzetben?

A baloldal szerint semmit. Illetve leginkább azt, hogy még mi sütjük le a szemünket, és majd mi kérünk elnézést, amiért a puszta létünkkel sértjük mások érzékenységét. Ez az a baloldal, amelyik szellemi-lelki örököse az 1919-es

tömeggyilkosoknak és hazaárulóknak, éppen a minap vonultak fel a kalapácsos emberrel díszített zászlók alatt, és csatlakozott hozzájuk a teljes MSZP.

A Jobbik ezzel szemben valószín?leg a kemény fellépést szorgalmazza, amely minden valószín?ség szerint abban manifesztálódna szerintük, hogy Magyarország akadályozza meg Szerbia felvételét az unióba.

Ez eléggé ostoba lépés lenne.

Ugyanis csak egy unióba belépett Szerbia domesztikálható. Mindenki gondoljon bele, mit m?velnének a szerbek a vajdasági magyarokkal, ha miattunk kimaradnának, illetve mi történne ma az erdélyi magyarsággal, ha Románia nem lenne uniós tagállam.

Akkor mi marad?

Sajnálattal és ?szintén be kell vallanom: fogalmam sincs. De hogy valamilyen eszközzel véget kell vetni a magyarellenes atrocitásoknak, az bizonyosság. Máskülönben rettenetes események elé nézünk. A világ pedig enélkül is éppen elég rettenetes.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló